

som led i bestræbelserne for at skabe den lige anseelse for hovedskolens forskellige linier, som det ikke er lykkedes at skabe for den eksamensfri mellemskole sammenlignet med eksamensmellemskolen.

Ifølge stk. 4 skal der for hovedskoleprøven udstedes bevis med angivelse af skolens bedømmelse af vedkommende elevs præstationer i de enkelte fag ved prøven og af hans arbejde i disse fag i årets løb. Bedømmelsen udtrykkes for hvert fag i ord, medens der ikke angives nogen gennemsnitskarakter eller hovedkarakter. Selv om den nuværende eksamensfri mellemskole ikke slutter med nogen eksamen, har der vist sig behov for udfærdigelse af et afgangsbrev fra denne skoleform. De nærmere regler herom er fastsat i undervisningsministeriets cirkulære af 23. juli 1942, hvori det udtales, at „Forsåvidt forældre til en elev, der har gennemgået den eksamensfri mellemskole, måtte ønske udstedt et vidnesbyrd for den pågældende elev, vil der efter skolekommissionens bestemmelse ved elevens udgang fra skolen kunne udfærdiges et sådant vidnesbyrd, der foruden en almindelig udtalelse om elevens standpunkt, flid og opførsel i skolen og en meddelelse om, hvilke fag undervisningen i den eksamensfri mellemskole har omfattet, kan indeholde en standpunktskarakter for hvert af fagene dansk, regning, skrivning og orden med skriftlige arbejder. Denne standpunktskarakter, der ikke må være resultatet af en prøve i faget, men skal gives som skolens almindelige bedømmelse af elevens standpunkt i dette, udtrykkes ved de almindelige karakterbetegnelser ug, mg, g, o. s. v. uden mellemkaraktererne. Der må ikke gives disse karakterer nogen talværdi, og der må ikke udregnes nogen hovedkarakter.“ I forhold til denne ordning betegner den nu foreslåede ordning kun noget nyt, for såvidt angår adgangen til at deltage i en prøve i de elementære fag. Lærerforeningernes repræsentanter i udvalget har ønsket, at beviset for hovedskoleprøven ikke blot skal indeholde angivelse af skolens bedømmelse af vedkommende elevs præstationer i de enkelte fag ved prøven og af hans arbejde i disse fag i årets løb, men også årskarakterer herudover. Fra ministeriets side har man dog ment, at angivelse af bedømmelsen i det i lovforslaget nævnte omfang må være tilstrækkeligt til opfyldelse af bevisets formål, jfr. de indledende bemærkninger.

Endelig er der som stk. 5 optaget en bestemmelse om, at de nærmere regler om hovedskoleprøven fastsættes af ministeren.

Som § 22 c har man optaget reglerne om realeksamen. Disse regler svarer hovedsagelig til almenskolelovens regler om den nuværende realeksamen, men

ligesom der allerede efter de nuværende regler er hjemmel for, at eksamen ved mellemskoleeksamen kan bortfalde i et eller to mundtlige fag, og for, at eksamen ved studentereksamen bortfalder i tre eller fire af de mundtlige fag, jfr. kgl. anordning af 10. marts 1938 § 4, således har man nu også for realeksamens vedkommende foreslået en begrænsning af den mundtlige eksamen, således at denne kun kommer til at omfatte 5 af de fag, hvori der er undervist i realafdelingen. Endvidere har man i stk. 4 medtaget en regel om, at spørgsmålene ved de mundtlige prøver stilles af vedkommende lærere, men godkendes af censor. En tilsvarende regel er for lærerprøvens vedkommende indført ved bestemmelsen i § 13, stk. 1 i lov nr. 220 af 11. juni 1954 om uddannelse af lærere til folkeskolen. Endelig har man med hensyn til beviserne for realeksamen anført, at der på disse anføres årskarakterer samt karaktererne i de enkelte fag ved prøverne. Det er derimod ikke tanken, at der skal angives noget gennemsnit af karaktererne eller nogen hovedkarakter, idet man har ment, at alene karaktererne i de enkelte fag kan og bør være vejledende ved bedømmelsen af den enkelte elevs kvalifikationer i forskellige retninger, men skolerne må til internt brug kunne udregne karakterernes gennemsnit til afgørelse af, om den enkelte elev har bestået eksamen. De som stk. 8 og 9 optagne bestemmelser om kommunale og private skolers adgang til at afholde realeksamen og om privatisters adgang til at indstille sig til realeksamen svarer til de nugældende regler herom i almenskolelovens §§ 18 og 19.

Til § 20.

Af de herunder foreslåede ændringer i folkeskolelovens § 23, stk. 1 er den første af redaktionel karakter, medens den anden blot er en à jour-føring af henvisningen til lærerlønningsloven, idet lærerlønningsloven af 1931 er afløst af lærerlønningsloven af 1946.

Når man dernæst har foreslået bestemmelsen i folkeskolelovens § 23, stk. 2, 1. led ophævet, er grunden den, at bestemmelsen skønnes overflødig, idet det nu af lærerlønningsloven af 12. juli 1946 § 33 g) klart fremgår, at der også på landet kan ansættes timelærere, ligesom lærerlønningsloven indeholder de fornødne bestemmelser om timelæreres aflønning og tjenesteboligforhold. Og når man endvidere har foreslået den om faglærere i folkeskolelovens § 23, stk. 2 i f. fastsatte regel om, at disse lærere lønnes med en timebetaling, der fastsættes på skoleplanen, ophævet, skyldes dette, at det i lærerlønningsloven af 1946 § 33 g) i f. er bestemt,